

می‌رود. به عبارتی برنامه‌سازی تلویزیونی یا تولیدات هنری در این زمینه از اتاق فکرهای جدای از متولیان توسعه نشأت نمی‌گیرد و این نکته مهمی است که در برنامه تلویزیونی السین به وضوح قابل مشاهده است. این حجم از آمادگی و نحوه ارائه شرکت‌ها و مراکزی که به عنوان سوژه‌های پیشرفت در برنامه نشان داده می‌شود تنها ناشی از دغدغه تلویزیون MBC نمی‌تواند باشد و نشان از یک تولید تلویزیونی ملی دارد. در ایران اما چنین سیاستگذاری یکپارچه‌ای بین صنعت و رسانه تا کنون شکل نگرفته و متأسفانه پیشرفت ایرانی هم مثل زعفران ایرانی به‌رغم کیفیت بالا در بی‌سلیقه‌ترین شکل ممکن بسته‌بندی شده و ارائه می‌شود و عموماً فاقد پیوست‌های رسانه‌ای است. برنامه‌سازی با کیفیت و تأثیرگذار و عبور از برنامه‌سازی‌های بی‌کیفیت استودیویی تلویزیونی جز با تلاش یکپارچه صنعت و رسانه امکان‌پذیر نیست. متأسفانه همانگونه که در تولید فیلم‌های مستند تا سال‌ها فیلم‌های بی‌کیفیت موسوم به مستند-صنذلی تولید می‌شد، امروزه شاهد تولید «برنامه تلویزیونی-صنذلی»‌ها هستیم.

منظور از برنامه تلویزیونی-صنذلی برنامه‌های تلویزیونی است که به صورت استودیویی تولید می‌شود و معمولاً با گذاشتن چند صنذلی

و نگهداری از ساختمان را تشریح و تأثیرات آن بر اشتغال را بررسی می‌کند. از بخش‌های جذاب این قسمت از برنامه گفت‌وگو با مدیر شرکت آلمانی حوزه بیوالکترونیک به نام «Bionic» و همچنین استفاده از کاسه معروف شرکت «Versaware» است که در واقع یک کاسه هوشمند است که ترکیبات غذا و همچنین میزان کالری آن را نمایش می‌دهد.

این فصل از برنامه هم‌اکنون که در حال نوشتن این مطلب هستم مقارن با ماه مبارک رمضان به صورت روزانه از شبکه MBC در حال انتشار است و در سایر قسمت‌ها به موضوعات مختلفی می‌پردازد؛ موضوعاتی مانند: امنیت غذایی، آبرسانی، جام جهانی، صندوق توسعه ملی، ثروت انسانی، فضای سبز، خدمات پرداخت سریع و....

چند توضیح کوتاه دیگر و پایان:

پیشرفت زعفرانی!

در جمهوری اسلامی ایران پیشرفت‌های زیادی صورت گرفته است اما در بعد رسانه‌ای می‌توان گفت فرهنگ پیشرفت از قافله پیشرفت‌ها عقب افتاده است. البته این‌گونه فعالیت‌های رسانه‌ای خود جزئی از پروژه پیشرفت کشور محسوب می‌شود و به عنوان یک سیاست فرهنگی برای بازتولید موفقیت‌های تکنولوژیک به شمار

در جای دیگر اعضای بدن مصنوعی مبتنی بر هوش مصنوعی مانند دست مصنوعی را به تصویر می‌کشند و نحوه عملکرد آن را امتحان می‌کنند.

همین کشورهای مگر مرجع میلیون‌ها برده بخت برگشته را از کشورهای فقیر استثمار نکرده‌اند؟ آن هم یک استثمار سیستماتیک و مبتنی بر قوانین! صدای ان‌جی‌او‌های غربی هم دیگر درآمده و نمونه‌اش در ماجرای کارگران کشته شده قطر دیده شد ولی ما در اینبار هنوز منفعلیم